

LANDFOGEDEN PÁ FÆRØERNE

POLITIMESTEREN

Yviri við Strond 17 - Postboks 3018

FO-110 Tórshavn

Telefon (+298) 351448 · Telefax (+298) 351452

Heilsu- og Innlendismálaráðið
Eirargarður 2
100 Tórshavn

11/15/18 26

Dato:	8. juni 2018
J.nr.:	5600-10162-00005-18

KTH026

Vedrørende uppskot til løgtingslóg um fyrisiting av margfeldinum í náttúruni (náttúru-margfeldislógin)

1. Ved e-mail af 6. april 2018 har Landfogeden modtaget forslag til løgtingslóg um fyrisiting av margfeldinum í náttúruni i høring.

Det fremsendte lovforslag er særdeles omfattende og bærer præg af, at der har været tale om norsk lovgivning, som synes ikke at være tilstrækkelig tilpasset den færøske retstradition bl.a. i forhold til konkret angivelse af strafsobjekter. Herudover omhandler det et særligt fagområde, som embedet ikke har en særskilt indsigt i. Embedet har derfor ved gennemgangen alene forholdt sig til straffebestemmelsen samt enkelte særlige processuelle spørgsmål.

Landfogeden skal på den baggrund fremsætte følgende bemærkninger:

2. I § 58, stk. 1, fremgår, at kontrolmyndigheden og *politiet* skal have uhindret adgang til ejendomme, hvorfra virksomhed drives. I de særlige bemærkninger er det præciseret, at kontrolmyndigheden og *politiet* skal have adgang, når det er nødvendigt for at gennemføre opgaver i henhold til loven. Politiet har dog umiddelbart ikke opgaver i henhold til loven, hvorfor henvisningen til politiet bør slettes fra bestemmelsen samt bemærkningerne hertil.

Det bør i stedet indføres en bestemmelse, om at kontrolmyndigheden kan bede politiet om assistance. Der henvises i den forbindelse til løgtingslóg nr. 35 af 3. mai 2007 um kapping § 25, stk. 15, hvor det fremgår, at:

"Løgreglan veitir hjálp, tá ið heimildirnar í stk. 1-3, 5 og 12-13 verða útintar. Landsstýrismaðurin kann eftir avtalu við løgreglumyndugleika gera reglur í hesum sambandi."

3. Udgangspunktet er, at det kræver retskendelse, såfremt en myndighed skal have adgang til privat ejendom, herunder ejendomme, der anvendes til erhvervsmæssigt formål som f.eks. fabrikslokaler og lagerlokaler. Såfremt der med § 58, stk. 1, lægges op til, at kontrolmyndigheden skal have adgang til f.eks. "bygningar, konstruktiónir og støðir" *uden forudgående retskendelse* foreslås, at dette udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen.

Der kan som eksempel henvises til § 64 i løgtingslóg nr. 161 af 18. december 2017 um fyrisiting av sjófeingi, som ændret ved løgtingslóg nr. 33 af 20. april 2018, som giver Fiskiveiðieftirlitið adgang til lokaler "við samleikaváttan og uttan rættarúrskurð".

I de særlige bemærkninger fremgår, at den der skal kontrollere ejendomme, skal dokumentere sin identitet. Det foreslås, at det også fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen, at adgangen kun kan ske *mod behørig legitimation*. Se ovennævnte bestemmelse fra loven om sjófeingi.

4. § 69, stk. 1, opregner de bestemmelser i loven, som er strafbelagt. Med henblik på en mere let forståelig bestemmelse foreslås, at henvisning til lovens bemyndigelsesbestemmelser udgår af stk. 1, og at der i stedet tilføjes et nyt stk., hvoraf fremgår, at der i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Der kan som eksempel henvises til § 81 i løgtingslóg nr. 161 af 18. december 2017 um fyrisiting av sjófeingi, som ændret ved løgtingslóg nr. 33 af 20. april 2018 og § 30 i løgtingslóg nr. 49 af 30. april 2018 um djóravælferð (Djóravælferðarlógin).

5. Visse af de bestemmelser, som der henvises til i § 69, stk. 1 – foruden bemyndigelsesbestemmelserne – fremtræder umiddelbart ikke med den tilstrækkelige klarhed til at være strafbelagt. Der kan bl.a. henvises til § 16, hvor det er uklart, hvem der er strafsubjekt, og § 28, hvor det er uklart, hvilken handling eller undladelse, der er strafbelagt. Lignende uklarheder forekommer umiddelbart for dele af §§ 33-36, § 51, § 54, § 58 og § 61.

Af § 69, stk. 1, fremgår tillige, at der kan straffes for overtrædelse af § 63. § 63 fremstår uklar med hensyn til en afgrænsning af, hvad der kan være overtrædelse af påbud udstedt efter bestemmelsens stk. 1 og dermed strafbart.

For at sikre den fornødne klarhed i praksis, foreslås det, at der i de særlige bemærkninger for hver af de enkelte bestemmelser præciseres, hvilken bestemt adfærd mv. der ønskes strafbelagt.

6. Ifølge § 69, stk. 2, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år, hvis der foreligger et "grovt brot". Det kan overvejes at sammenskrive § 69, stk. 1 og stk. 2, således, at det fremgår i stk. 1, at "við bót, fongsli upp í eitt ár ella undir skerpandi umstøðum fongsli upp í tvey ár verður revsaður tann (...)". Det kan endvidere overvejes om opregningen af, hvad der anses for at være et "grovt brot" – eller ved den ændrede formulering "skerpandi umstøður" – alene skal fremgå af bemærkningerne til bestemmelsen.

Det følger af § 69, stk. 3, at strafbestemmelsen – i de tilfælde, hvor overtrædelse af loven tillige er en overtrædelse af bestemmelser i andre love – alene finder anvendelse, såfremt der ikke er "sambærilig revsing" efter den anden lov.

For at sikre den fornødne klarhed i praksis kan det overvejes i stedet for den foreslåede formulering i stk. 3 at anvende den mere almindelige formulering "er ikki hægri revsing ásett í aðrari lóggávu" el.lign. Dette kan tilføjes i stk. 1, som derefter kunne have følgende ordlyd: "*Er ikki hægri revsing ásett í aðrari lóggávu, verður tann revsaður við bót, fongsli upp í eitt ár ella undir skerpandi umstøðum fongsli upp í tvey ár, sum (...)*".

7. Det bemærkes endelig, at det skal fremgå udtrykkeligt af § 69, at sagerne om overtrædelse af loven bliver behandlet som politisager, men at tvangsindgreb som fremgår af retsplejelovens kapitel 72 og 73 finder anvendelse som i statsadvokatsager.

Se eksempelvis § 4 i løgtingslóg nr. 85 af 20. december 2004 om forboð móti ávísum dopingevnum og § 81 i løgtingslóg nr. 161 af 18. december 2017 um fyrisiting av sjófeingi, som ændret ved løgtingslóg nr. 33 af 20. april 2018.

Fremgår det ikke, at sagerne skal behandles som politisager, vil det betyde, at der ikke kan udstedes udenretlige bødeforelæg for overtrædelse af loven.

Det bemærkes, at det følger af forarbejderne til den færøske retsplejelovs § 931, at anvendelsen af udenretlige bødeforelæg forudsætter, at der enten forelægges en klar retspraksis eller, at Rigsadvokaten har udstedt retningslinjer for bødeniveauet. Det vil betyde, at de første sager om overtrædelse af loven, vil blive indbragt for Færøernes ret for at etablere en klar retspraksis.

8. Afslutningsvist bemærkes på ny, at Landfogeden bl.a. på grund af lovens omfang alene har forholdt sig til enkelte dele af lovforslaget.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Katrin Thorsvig Hansen
Senioranklager